

מ"ת 51428/07/23 - מדינת ישראל נגד עודה עואדרה (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 51428-07-23 מדינת ישראל נ' עואדרה (עציר)
תיק חיצוני: 148803/2023

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
המבקשת	מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאל אביב (פמ"ד)
נגד	
המשיב	עודה עואדרה (עציר) באמצעות עו"ד נטלי אוטן

החלטת

נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של סחר בנשק, ועבירה נוספת של הפרעה לשוטרי במיליון תפקידו, והמבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ואילו באת כוחו מתנגדת לכך, וטוענת כי אין בתיק החקירה ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב.

בכתב המשיב נטען כי המשיב הוא אביו של סעיד ורודו של ריאד (להלן יכונה כל אחד מהם בשמו, ושניהם ביחד יכונה השותפים), וכי עובר ליום 3.4.23 הוא קשר קשר ביחד עם השותפים לבצע עבירה מסוג פשע של סחר בנשק, במסגרת הקשר שוחח המשיב טלפונית עם אחר כמה פעמים, ותיאם איתו באופן מוקדם סחר והברחת כלי נשק, בנסיבות שאינן ידועות במדויק למבקשת. במסגרת הקשר האמור, שוחח הנגאם עם האחר טלפונית במסגרת ממועד האמור בשעה 19:59, והשניים תיאמו כי סעיד יגיע אל האחר ברכב המאזדה החדש של הנגאם בכדי שהאחר ינסור כלי נשק לחזקתו של סעיד, וכי ריאד יאבטח את סעיד בנסיבות לאחר ובחזרה.

באותו מועד, בשעה 21:48, נהג ריאד בשבט שלום ברכב יונדאי, ופגש בסעיד שנסע ברכב המאזדה, ושניהם נהגו בסמיכות זה לזה לכיוון כביש 40 דרום במשך כ-20 דקות, ובשעה 22:14 נסעו שניהם על כביש 224 לכיוון מזרח בצומת הגב, ובסמוך לצומת פנה סעיד שמאלה לדרך עפר עד שבשלב מסוים הגיע מולו רכב סדר שצער בסמוך לו, כאשר באותו זמן ריאד המתין ברכבו בכביש. בדרך העפר, האחר או מי מטעמו מסרו לסעיד 9 אקדחים מסוג גלוק ומחסנית תואמות לכל אחד מהם, כשהם עטופים בנפרד בניילון, ונמצאים בתוך שק שהונח בתחתית המושב האחורי שמאלו של המאזדה. בשעה 22:18 עזב סעיד את המקום, ונסע על כביש 40 בסמוך לרמת חובב, כשכלי הנשק נמצאים ברכבו, ולפניו נוסע ריאד ברכבו כדי לאבטח אותו. בסמוך לאחר מכן נעצר סעיד עם כלי הנשק. ביום 13.7.23 הגיעו שוטרים לביתו של המשיב בשבט שלום בכדי לעצרו, וכשהבחין בהם החל להימלט ולרוץ בחלק האחורי של הבית עד שנעצר ע"י שוטרי שרדף אחריו, ועל כך מיוחסת למשיב עבירה של הפרעה לשוטרי במיליון תפקידו.

ב"כ המבקשת עותר למעצרו של המשיב עד תום ההליכים וטוען כי יש ראיות נסיבותיות למכביר שקשורת את המשיב לעבירה של סחר בנשק שמייוחסת לו בכתב האישום, ודי בהן כדי להוות ראיות לכאורה ולהצדיק את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לעומת זאת, ב"כ המשיב טוענת כי מדובר בראיות נסיבותיות שכולה להיות להן משמעות שונה לחלוטין מזו שמייחס להן ב"כ המבקשת, ולכן לטענתה אין ראיות לכאורה נגד המשיב.

יצוין כי במקביל לכתב האישום נגד המשיב הוגשו כתבי אישום גם נגד סעיד וגם נגד ריאד, כאשר בכתב האישום נגד סעיד שהואשם ביו היתר בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) מפורטות עיקרי העובדות שמפיקות בסעיפים 12-13 בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, וב"כ של סעיד הסכימה לקיפון של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של סעיד, והסכימה גם למעצרו עד תום ההליכים, וכך אכן הורה בית המשפט. גם נגד ריאד הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה) ומפיקות בו עיקרי העובדות שמפורטות בסעיפים 6-13 בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, וגם בו הסכימה ב"כ של ריאד לקיפון של ראיות לכאורה, אך טענתו כי מדובר בראיות בעוצמה נמוכה, אולם בית המשפט הורה על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטת מיום 7.7.23.

על רקע האמור אבחן את תמצית הראיות נגד המשיב. עיקרו של התיק נסמך על האזנות סתר לשיחות הטלפון של מי שמכונה בכתב האישום "האחר" בספרות 593, ו-576 רשומים בבעלותו של המשיב, וממספרים אלה התקיימו כמה שיחות עם האחר שנקלטו בהאזנות הסתר ותומללו ע"י משקלט.

בשיחה מספר 690 (סומן ג בתיק החקירה), שהתקיימה ביום 3.4.23 בשעה 19:59 נשמעה כשש דקות מטלפון 593, המשיב אשר מכונה "גבר" בתמלול, מדבר עם האחר שמכונה בשמו "עודה" ומספר לו ששכחא חזר כמה ימים לפני כן מביתו של האחר עצרו אותו, אמרו לו שהוא מזמזז בכביש והוא גם מספר שהיה איה "באג" רכב שטח של בדואים שהיה מעורב באירוע. קולו של המשיב זוהה בישיחה זו ובישיחות נוספות במסגרת מפורט מיום 17.7.23 שנערכו ע"י החוקר נאיל אבו רביעה, על בסיס של השוואת קולות לשיחה אחרת שמתועדת בדיסק חקירה 148803/23 שבו מוקלט המשיב שמזדהה בשמו ואף מאשר את מספר תעודת הזהות שלו.

הפרטים שמסר המשיב בישיחה זו תואמים לפרטים שנשמרו בדוח פעולה שנערכו ע"י השוטרי רונן טל אשר סומן קל בתיק החקירה, וכן לדוח פעולה שנערכו ע"י השוטרי יוסף כהן, שסומן קכה בתיק החקירה. מהדוחות הללו עולה שביום 31.3.23 בשעה 10:40 או בסמוך לה, סעיד נהג ברכב המאזדה החדש של המשיב שנזכר בסעיף 4 לכתב האישום, ולידו ישב המשיב, והם אכן נעצרו לבדיקה בכביש 40 לכיוון באר שבע, לאחר שהרכב עבר מנתב לנתב בכביש, והם שוחררו לאחר שהסברו כי עשו כן בשל רכב שטח שנסע לידם על הכביש. מדוחות פעולה נוספים עולה שהמשיב היה ברכב עם סעיד ושניהם חזרו מביתו של האחר. כך עולה גם מתצפיות שוטרים שהבחינו ברכב המאזדה כשהוא נוסע באותו לילה לכיוון הבית של עודה "האחר", וכך עולה גם ממצלמות עין הנץ.

באותה שיחה מס' 690 אמר המשיב לאחר שהזמזמ מפצה שהאחר ישלח לו אותם, והאחר השיב לו שאינו יודע אך ישלח לו אותם. והוסיף: **"אם תשלח לי את הילד של אותו יום אז נלך אני והוא נגיע ביחד אני והוא לשבט אני והוא אין בעיה"**. בהמשך אותה שיחה אמר המשיב לאחר **"אני שולח לך רכב שולח לך את הרכב שלי והוא החדשה"**.

בישיחה אחרת, מס' 707 מאותו יום - 3.4.23, בשעה 21:40 (סומן ג בתיק החקירה), שאף היא נערכה מטלפון מס' 593, המשיב מדבר עם האחר ואומר לו **"אני שולח את הבן אדם עכשיו"** והאחר מזהיר אותו **"אל תתן לו את המספר שלי בכלל, תאר לו את הכניסה ואני אעמוד לידו והוא יסע אחרי כדי שאני אסמיר אותו"**, והמשיב אומר לו: **"תתקשר למספר הזה אני נתון לו את הטלפון הזה הנתב הוא בא איתי אותו יום איתי"**.

פרטים נוספים שעולים מתוך כתב האישום שהוגש נגד ריאד משלמים את השתלשלות האירועים באותו לילה, כמפורט להלן. בשעה 21:48 נסע ריאד ברכבו, ופגש בסעיד שנהג במאזדה החדשה בשבט שלום. שניהם נסעו זה אחרי זה בכיש 40 לכיוון דרום במשך כעשרים דקות. לאחר מכן, בשעה 22:18 נסע סעיד על כביש 40 בסמוך למחלף רמת חובב שכברכב המאזדה שבה נהג 9 אקדחי "גלוק" ומחסנית תואמות לכל אקדח, כשלפניו נוסע ריאד ברכבו כדי לאבטח אותו.

באותו זמן, במקום זה מחסום דוקרניני משטרה, והשוטרים שהיו במקום הורו לסעיד לעצור. סעיד נמלט מהשוטרים, פרץ את המחסום תוך שהוא עולה על הדוקרנים, ולבסוף נעצר לאחר מרדף, ובעת מעצרו נחפה בעליו הטלפון שמספרו מסתיים בספרות 593, שרשום על שמו של המשיב. גם ריאד ברח מהשוטרים במחסום, ונעצר לבסוף ביום 22.5.23 כחודש וחצי לאחר האירוע.

הפרשנות של ב"כ המבקשת לאירועים באותו לילה, כפי שטען במהלך הדיון, היא כי בקשתו של האחר שהמשיב ישלח לו את **"הילד של אותו יום"** מכוונת לסעיד שנהג ברכב המאזדה כשאביו המשיב לידו, באותו יום שבו עוכבו לבדיקה כשהרכב שבו נסעו יזגזג בכביש, כפי שמסר המשיב לאחר קודם לכן באותה שיחה. המשיב אכן ביצע את מה שהאחר ביקש ממנו, ושלה את "הילד" סעיד בנו, ואף נתן לו את הטלפון 593 כדי ליצור קשר באמצעותו עם האחר, כפי שאמר לאחר בישיחה 707. סעיד יצא לדרוכו ברכב המאזדה החדש שנזכר אף הוא בשיחה 690, בשעה 21:48, כמה דקות לאחר שיחה 707 שהתקיימה בשעה 21:40. גם ריאד יצא ברכבו באותו זמן, ושניהם נסעו כעשרים דקות לכיוון דרום. בשלב מסוים סעיד נפגש עם האחר או מי מטעמו וקיבל ממנו את כלי הנשק ובדרכים, ובכך חזרה נעצרו ע"י המשטרה. הפרשנות הזאת תואמת לחלוטין את העובדות שפורטו לעיל, שאינן שנויות במחלוקת, כפי שפורטו בכתבי האישום שהוגשו בפרשה זו נגד סעיד וריאד.

טענתה של ב"כ המשיב בתחילת טעניה (בעמ' 6 לפרוטוקול מיום 1.8.23) כי לא ייתכן לטעון כי המשיב ביצע את עסקת הסחר באמצעות סעיד, כאשר אותה עסקה כלל לא מיוחסת לא לסעיד ולא לריאד בכתב האישום המתוקן, מעוררת תמיהה ומוטב היה אלמלא נטענה. זאת, מפני שכתב האישום המאוחד שהוגש נגד סעיד וריאד ביום 11.6.23 כולל עבירות בנשק (נשיאה והובלה) שמייוחסת לשניהם, ולא בכדי יוחסה להם דווקא עבירה זו, שהרי לטענת המבקשת, המשיב היא שביצע את הסחר בנשק מול האחר, ואילו סעיד וריאד רק ביצעו את הובלת הנשק עבורו.

לאחר בחינת כל הנסיבות שפורטו לעיל, אני סבור כי המסקנה הסבירה ביותר אשר מתבקשת שמילוב כל הראיות הנסיבותיות יחדיו, היא כי שיחות 690 ו-707 שהתקיימו באותו לילה בין המשיב ובין האחר אכן נועדו לצורך ביצוע עסקת סחר בנשק, עיסקה אשר הוצאה לפועל באמצעות סעיד וריאד שהובילו את הנשק שסוכם בעסקה בין המשיב והאחר.

חיזוק ממש למסקנה האמורה, ניתן למצוא בהתנהגות המפליגה של המשיב, כאשר המשטרה הגיעה לביתו ביום 13.7.23, כמפורט בסעיפים 14-16 לכתב האישום. בבקשת המעצר נכתב כי **"ממועד האירוע נשוא התיק בוצעו ניסיונות רבים לאיתורו של המשיב, עד למעצרו כעת, ונתר משלוחש חודשים לאחר הברחת כלי הנשק ע"י בנו כמפורט בכתב האישום"** (ההדגשות במקור - א.מ.), ובכתב האישום, בסעיפים הללו נטען כי המשיב החל לברוח לחלק האחורי של הבית עד שנעצרו ע"י שוטרי שדלק אחרי וקרא לו לעצור. אם אכן שיחות הטלפון בין המשיב ובין האחרון, שבוצעו עבור ליצוע העבירה בנשק שייחסו לסעיד וריאד בכתב האישום המאוחד שהוגש נגדם, היו תמימות, ואין להן כל קשר לעבירות הללו וסמיכות הזמנים היא מקרית לחלוטין, כפי שטענה ב"כ המשיב, מדוע המשיב החל להימלט כשהבחין בשוטרים שמגיעים לביתו?

מדובר בהתנהגות מפליגה מובהקת, שאינה עולה בקנה אחד עם טענת החפות שטען הנגאם, וכך נוסחה הלכה בנושא זה בע"פ 1119/11: **"התנהגות שאינה מתיישבת עם התנהלותו של אדם שהוא חף מפשע, היא התנהגות מפליגה, אשר מהווה אף היא חיזוק לראיות התביעה... בריחה והימנעות מהתייצבות ביועדין שהמשטרה דורשת התייצבותו של פלוני, מטילות על אותו אדם חשד כבד. זו התנהגות מפליגה, אשר, אם לא נמצא לה הסבר מניח את הדעת, יכולה לשמש אפילו ראיה נסיבותית בצד ראיות אחרות לביסוס ההרשעה"** (ע"פ 1119/11 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (5.5.2015) פס' 68), ונראה כאילו נאמרו הדברים הללו על הנסיבות שלפנינו.

נזכר האמור, אני קובע כי עולה ביד המבקשת להוכיח כי יש בראיות שבתיק החקירה כדי לבסס סיכוי סביר, אם לא למעלה מכך, להרשעת המשיב בעבירות שייחסו לו בכתב האישום, ולכן יש ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב בעבירות אלה, כנדרש על פי הלכת זאדה.

באשר לעילת המעצר, בעבירות בנשק יש צידוק חזק מסוכנות סטטוטורית, שלא רק שלא הופרכה ע"י המשיב, אלא היא אף מתחזקת בהינתן עברו הפלילי של המשיב, אשר כולל גם הרשעה קודמת בעבירות בנשק, אשר ביניהן, ביחד עם עבירות נוספות, נזר על המשיב עונש של 9 שנות מאסר בפועל ביחד עם עונשים נלווים.

יתירה מכך, בנסיבות שלפנינו, כאשר במשך שלושה חודשים ויותר המשטרה לא הצליחה לאתר את המשיב, וכאשר המשיב נסה להימלט מהשוטרים שהגיעו לביתו, כמפורט לעיל, אני סבור כי צודקת המבקשת בטענתה כי קיימת גם עילה של חשש להימלט מן הדין.

נזכר כל האמור לעיל, משכוננתי בקיפון של ראיות לכאורה ובקיפון של עילות מעצר, הן עילה של מסוכנות והן עילה של חשש להימלטות מן הדין, התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו בתיק זה.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ג, 07 אוגוסט 2023, במעמד

הצדדים.